

ÀREA DE SERVEIS TERRITORIALS I VIA PÚBLICA

-Urbanisme, Patrimoni, Medi Ambient i Habitatge-

DONAR COMPTE DE LA SENTÈNCIA 104/2014 DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA, QUE DESESTIMA EL RECURS ORDINARI NÚM. 269/2010 INTERPOSAT CONTRA LA FIXACIÓ DE PREU JUST DEL JURAT D'EXPROPIACIÓ DE CATALUNYA DE FINCA ZONA VERDA, AL SUD DE LA URBANITZACIÓ LA FORNENCA.

La senyora Montserrat Rodríguez i Sánchez, regidora delegada d'Urbanisme, Habitatge, Medi Ambient i Sostenibilitat, presenta a la Junta de Govern Local del 3 de març la proposta següent:

“El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Secció Segona, ha dictat Sentència el 7 de febrer de 2014, que desestima el recurs contenciós administratiu ordinari núm. 269/2010, interposat per F.G.E., contra la resolució del Jurat d'Expropiació de Catalunya de 4 de maig de 2010, que fixa el preu just de la finca situada al sud de la urbanització La Fornenca, inscrita al Registre de la Propietat núm. 4 finca 15.780, volum 3.592, llibre 316, foli 110, inscripció 1a.

La Sentència favorable als interessos municipals desestima el recurs i confirma la valoració del Jurat d'Expropiació de 9.718,72 €.

Les diferents valoracions efectuades en el procediment administratiu i judicial són:

- 999.514,35 € presentada per l'interessat.
- 7.617,75 € presentada per l'Ajuntament
- 9.718,72 € aprovada pel Jurat d'Expropiació de Catalunya

El Tribunal considera correcta la valoració del Jurat d'Expropiació de Catalunya sobre la base que es tracta de sòl rural, enlloc de sòl urbanitzat com pretenia el recurrent, i d'acord amb la normativa que li és d'aplicació de la Llei 8/2007, de 28 de maig i del Real Decret Legislatiu 2/2008, de 20 de juny.

Recorda que la normativa esmentada va variar el plantejament anterior de la valoració del sòl i va desvincular classificació i valoració, en quant s'ha de valorar allò que hi ha, no allò que el pla diu que pot arribar a ser en un futur incert, més quan en el cas concret està pendent d'un tràmit menor, reintegrar la parcel·la al sòl no urbanitzable,

mitjançant l'aprovació definitiva de la Modificació del Pla General (relativa al sòl no urbanitzable).

Tampoc li correspon la petició subsidiària, de valorar la facultat de participació en l'execució d'una actuació de nova urbanització, prevista pel pas d'un àmbit de sòl rural a urbanitzat per a crear una o més parcel·les aptes per a l'edificació, amb les corresponents infraestructures i dotacions públiques. Això es va produir ja fa molts anys en la urbanització La Fornenca, i sense la participació del recurrent, que va adquirir la finca posteriorment.

Vist l'article 104 de la Llei reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

En virtut de les competències delegades a aquesta Junta de Govern Local per Resolució de l'Alcaldia de data 14 de juny de 2011, proposo els següents acords:

Primer.- Donar-se per assabentats de la Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Secció Segona, de 7 de febrer de 2014, que desestima el recurs contenciós administratiu ordinari núm. 269/2010, interposat per F.G.E., contra la resolució del Jurat d'Expropiació de Catalunya de 4 de maig de 2010, que fixa el preu just de la finca registral núm. 15.780 del Registre de la Propietat, i confirma la valoració de 9.718,72 €.

Segon.- Comunicar l'acord al Tribunal als efectes escaients.”

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (8).

DONAR COMPTE DEL DECRET D'ALCALDIA D'INTERPOSICIÓ RECURS D'APEL·LACIÓ CONTRA LA SENTÈNCIA 12/2014 DEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU 11 DE BARCELONA, QUE ESTIMA EN PART EL RECURS ORDINARI NÚM. 374/2012, INTERPOSAT CONTRA LA RESOLUCIÓ DE NO TRAMITAR EL FULL D'APREUAMENT PER EXPROPIACIÓ DE LA FINCA PARATGE TURÓ DE CERDANYOLA (ZONA EL SORRALL).

La senyora Montserrat Rodríguez i Sánchez, regidora delegada d'Urbanisme, Habitatge, Medi Ambient i Sostenibilitat, presenta a la Junta de Govern Local del 3 de març la proposta següent:

“L'alcalde amb caràcter urgent ha dictat el decret núm. 952/2014 de 7 de febrer, d'interposició de recurs d'apel·lació que segueix:

“El Jutjat Contenciós Administratiu núm. 11 de Barcelona, el 15 de gener de 2014, ha dictat Sentència que estima en part el recurs ordinari núm. 374/2012-C, interposat per Bomar 92, SL, contra el decret de la regidora delegada d'Urbanisme, Habitatge, Medi Ambient i Sostenibilitat, de 18 de juliol de 2012, que desestima la tramitació del full d'apreupament i remissió al Jurat d'Expropiació, en relació a l'expedient d'expropiació dels terrenys del paratge Turó de Cerdanyola (rda. Bellavista). Cada part abonarà les costes causades a la seva instància i les comuns per meitat. La Sentència resol que:

1. No es tracta d'un expedient expropiatori per ministeri de la Llei, per tant no li és d'aplicació la suspensió de l'eficàcia temporal de l'article 114 del Text refós de la Llei d'urbanisme, establerta en la Disposició Final Tercera de la Llei 3/2012, de 22 de febrer. Diu que és una expropiació dins el procediment ordinari regulat en la Llei d'Expropiació Forçosa –hi ha acord del Ple de l'Ajuntament d'aprovació definitiva de la relació de bens i drets afectats– i que la causa que no es remetés al seu dia al Jurat d'Expropiació de Catalunya, fou per la oferta municipal de subscripció d'un conveni urbanístic amb condició suspensiva del procediment expropiatori.

2. Pel mateix motiu, no estar promogut per un particular, no li afecta la suspensió de la tramitació acordada pel Ple de l'Ajuntament de 7 de juny de 2012, a fi d'estudiar la reordenació urbanística a l'àmbit del pla parcial de El Sorrall.

3. Respecte a l'al·legació de l'Ajuntament que es tracta d'una valoració “ex novo”, és una qüestió de fons sobre la qual no correspon pronunciar-se, si bé fa esmen a la doctrina jurisprudencial conforme el retràs imputable a l'administració expropiant du a la interpretació de la normativa més favorable als expropiats.

4. Pel que fa a la petició de aplicació de l'article 56 de la LEF, sobre l'acreditació d'interessos de demora en la fixació del preu just, la desestima per suposar una valoració que ha de realitzar-se a la vista de la culpabilitat de la demora, i en aquest supòsit de perllongada paralització, no s'ha presentat prova sobre la imputació, més quan durant alguns períodes la suspensió va ser per acord de les parts, malgrat es tractés dels anteriors propietaris.

La Sentència és desfavorable als interessos municipals i es considera convenient interposar recurs d'apel·lació pels següents motius:

a) L'expedient expropiatori fou iniciat a petició dels anteriors propietaris de la finca, en escrits presentats el 6 de juliol de 2000 i el 16 de març de 2001, per tant estem davant del procediment expropiatori per ministeri de la llei previst a l'article 114 del Decret Legislatiu 1/2010, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, per això li resulta d'aplicació la suspensió legal de la Disposició Final Tercera de la Llei 3/2012, de 22 de febrer de modificació del Text refós de la Llei d'urbanisme.

b) També, pel motiu exposat abans, li és d'aplicació la suspensió d'actuacions acordada pel Ple de l'Ajuntament, el 7 de juny de 2012.

c) Sobre l'acceptació o no de la valoració “ex novo”, que no resol per ser una qüestió

de fons, efectua un judici de valor sobre la admissibilitat de presentar-la aplicant noves determinacions urbanístiques per retràs imputable a l'administració. Això entra en certa contradicció quan accepta que es tracta d'un expedient anterior a l'acord municipal de suspensió de 7 de juny de 2012, al qual li serien d'aplicació els paràmetres urbanístics vigents als temps d'iniciar-se l'expedient. També entra en contradicció quan considera que la suspensió de la tramitació de l'expedient administratiu obeeix a un acord entre les parts, motiu pel qual no resulta d'aplicació la jurisprudència citada sobre aplicació de la normativa més favorable als expropiats.

És competència de la Junta de Govern Local la interposició de recursos contra resolucions judicials, delegada per Resolució de l'Alcaldia de data 14 de juny de 2011.

L'alcalde té atribuïdes les accions judicials i administratives i la defensa de l'Ajuntament en les matèries de la seva competència, inclús quan les hagués delegat en un altre òrgan, d'acord amb l'article 21.k de la Llei de Bases de Règim Local.

La brevetat del termini de 15 dies per interposar el recurs d'apel·lació i la necessitat que abans d'aprovar-ho la Junta de Govern Local hagi de dictaminar-se per la Comissió Municipal Informativa de Serveis Territorials i Via Pública, impedeix l'exercici de les competències delegades dins de termini, cosa que obliga a l'exercici de la competència per l'alcaldia i donar-ne compte a la propera Junta de Govern Local.

Vist l'informe jurídic i l'article 81 de la Llei reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, conforme la Sentència es susceptible de recurs d'apel·lació,

RESOLC:

Primer.- *Interposar recurs d'apel·lació contra la Sentència del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 11 de Barcelona de 15 de gener de 2014, que estima en part el recurs ordinari núm. 374/2012-C, interposat per Bomar 92, SL, en quant anul·la la resolució impugnada i declara el dret de l'actora a la represa de la tramitació de l'expedient d'expropiació i la tramitació del just preu.*

Segon.- *Donar-ne compte a la propera Junta de Govern Local."*

En virtut de les competències delegades a aquesta Junta de Govern Local per Resolució de l'Alcaldia de data 14 de juny de 2011, proposo els següents acords:

Únic.- Donar-se per assabentats del decret d'alcaldia núm. 952/2014 de 7 de febrer, que resol interposar recurs d'apel·lació contra la Sentència del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 11 de Barcelona de 15 de gener de 2014, la qual estima en part el recurs ordinari núm. 374/2012-C, interposat per Bomar 92, SL, anul·la la resolució impugnada i declara el dret de l'actora a la represa de la tramitació de l'expedient d'expropiació i la tramitació del just preu.

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (8).

DONAR COMPTE DECRET ALCALDIA D'INTERPOSICIÓ RECURS D'APEL·LACIÓ CONTRA SENTÈNCIA DEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU Nº 16 DE BARCELONA DE 28/1/2014, RECURS NÚM. 196/10, SOBRE VALLVERIC.

El senyor Joaquim Fernàndez i Oller, Alcalde Accidental, presenta a la Junta de Govern Local del 17 de març la proposta següent:

“L'alcalde amb caràcter urgent ha dictat el decret núm. 1503/2014 de 27 de febrer, d'interposició de recurs d'apel·lació que segueix:

“El Jutjat Contenciós Administratiu núm. 16 de Barcelona ha dictat Sentència el 28 de gener de 2014, que estima el recurs ordinari núm. 196/2010, interposat per FS NEW DEVELOPMENTS, SA, contra la desestimació presumpta de la sol·licitud de devolució de 443.956,82 € més interessos legals, liquidada en Operació jurídica complementària del Sector Vallveric.

La Sentència declara el dret de l'entitat recurrent a que solidàriament, per PUMSA i per l'Ajuntament, li sigui retornada la quantitat reclamada més interessos legals, sense expressa imposició de costes.

Desestima els motius d'inadmissibilitat esgrimits per l'Ajuntament de manca de capacitat processal, d'acte inexistent en haver estat resolt expressament i de vulneració del caràcter revisor de la jurisdicció. El primer per haver esmenat la deficiència documental en període de prova. El segon per considerar que l'al·legat decret d'aprovació inicial del projecte de reparcel·lació econòmica de 10-03-2010, no resol expressament la reclamació econòmica. I respecte al tercer no fa cap pronunciament sobre el canvi de fonaments esgrimits per la recurrent en via administrativa (presumpte incompliment d'un conveni urbanístic) i en via judicial (nul·litat de la quota urbanística per nul·litat de l'operació jurídica complementària), que no ha permès a l'administració pronunciar-se en via administrativa.

Estima el recurs, essencialment pel motiu al·legat per la recurrent d'haver quedat sense cobertura la quota urbanística amb l'anul·lació de l'Operació jurídica complementària del sector Vallveric, en Sentència de 04-10-2007 del Jutjat Contenciós

Administratiu núm. 13 de Barcelona.

Respecte a les al·legacions municipals, la Sentència exposa que:

a) Per raons de congruència i per estar pendent de resolució davant d'altres Jutjats, no entra a valorar el compliment de la Sentència de 04-10-2007 esmentada, mitjançant l'aprovació d'un nou projecte de reparcel·lació.

b) No s'ha justificat l'existència de costos d'execució anteriors que s'hagin d'aplicar la quantitat liquidada i cobrada.

c) La quantitat que es demana en devolució de 443.956,82 €, no es correspon a la quota urbanística lliurada de 451.532,80 €, per tant no ens trobem davant la sol·licitud d'anul·lació d'una quota urbanística.

d) L'anul·lació del planejament urbanístic de Vallveric va ser parcial, únicament va anul·lar determinats preceptes de la normativa, és manté la ordenació i els paràmetres urbanístics i edificatoris i els aprofitaments urbanístics.

e) Els ajustos econòmics respecte a les despeses d'urbanització sufragades pels propietaris es faran en el compte de liquidació definitiu del projecte de reparcel·lació econòmica tramitat i aprovat definitivament, en compliment de la Sentència de 04-10-2007.

La Sentència és desfavorable als interessos municipals i es considera convenient interposar recurs d'apel·lació pels següents motius:

1. La reclamació de la recurrent fou expressament resolta en l'acord d'aprovació inicial del projecte de reparcel·lació econòmica, en sentit desestimatori. Així consta als folis 14 i 16 de l'expedient administratiu, relatius a l'informe emès sobre les al·legacions presentades a l'acord d'incoació de l'expedient, en el qual es fa esment a l'al·legació de Fs New Development de 06-07-2009. En escrits o recursos posteriors va insistir en l'aplicació dels criteris del conveni urbanístic de 1998.

2. L'administració no es va poder pronunciar en via administrativa en relació als fonaments plantejats en via judicial, per ser totalment aliens i diferents als plantejats en via administrativa.

3. En aplicació del principi de seguretat jurídica, de l'article 102.4 LRJPAC i per analògica de la doctrina, subsisteixen els actes fermes dictats a l'empara d'un acte

anul·lat.

4. Els ajustos econòmics respecte a les despeses d'urbanització sufragades pels propietaris s'ha de fer en seu de l'expedient del projecte de reparcel·lació econòmica, tramitat en compliment de la Sentència de 04-10-2007 que anul·la l'Operació jurídica complementària, i més encara, en el compte de liquidació definitiu, cosa que no es compliria si es retorna ara l'import reclamat. La pròpia Sentència reconeix que l'anul·lació del planejament urbanístic de Vallveric va ser parcial, va afectar a determinats preceptes de la normativa, que es manté l'ordenació i els paràmetres urbanístics i edificatoris i els aprofitaments que se'n deriven, i que els ajustos econòmics es faran en el compte de liquidació definitiu del projecte de reparcel·lació econòmic.

5. La quota urbanística quina quantitat reclama la recurrent, correspon a l'import en què es va quantificar, de manera proporcionada, la plusvàlua que per al propietari, com a la resta dins l'àmbit, li va comportar com a conseqüència de l'aplicació de les determinacions de la Modificació del Pla general i Pla Parcial Vallveric de l'any 2003, en aquest cas, derivada de l'increment de densitat de les parcel·les de la seva propietat. La devolució al particular de la quantitat corresponent a la quota urbanística, romanent inalterats, ja executats i patrimonialitzats pel propietari, els aprofitaments urbanístics esmentats, comportaria un evident enriquiment injust per aquest, així com una evident vulneració del principi urbanístic de just repartiment de beneficis i càrregues al que s'ha d'ajustar tota actuació urbanística

6. Estem davant d'un sector de planejament executat pel sistema de cooperació, objecte d'equidistribució entre tots els propietaris, no pas a càrrec de l'administració actuant. La condemna a l'Ajuntament a favor d'un propietari s'ha de fer mitjançant una derrama urbanística, inclosa en el compte de liquidació provisional que afecta a tots els propietaris, tal com va resoldre en un supòsit que també afectava a l'Ajuntament de Mataró, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en Sentència de 19.06.2012, en recurs d'apel·lació núm. 175/2009.

És competència de la Junta de Govern Local la interposició de recursos contra resolucions judicials, delegada per Resolució de l'Alcaldia de data 14 de juny de 2011.

L'alcalde té atribuïdes les accions judicials i administratives i la defensa de l'Ajuntament en les matèries de la seva competència, inclús quan les hagués delegat en un altre òrgan, d'acord amb l'article 21.k de la Llei de Bases de Règim Local.

La brevetat del termini de 15 dies per interposar el recurs d'apel·lació i la necessitat que abans d'aprovar-ho la Junta de Govern Local hagi de dictaminar-se per la Comissió Municipal Informativa de Serveis Territorials, impedeix l'exercici de les competències delegades dins de termini, cosa que obliga a l'exercici de la competència per l'alcaldia i donar-ne compte a la propera Junta de Govern Local.

Vist l'informe jurídic i l'article 81 de la Llei reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, conforme la Sentència es susceptible de recurs d'apel·lació, RESOLC:

Primer.- Interposar recurs d'apel·lació contra la Sentència del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 16 de Barcelona de 28 de gener de 2014, que estima el recurs ordinari núm.196/2010, interposat per FS NEW DEVELOPMENTS, SA, deixa sense efectes la desestimació presumpta de la sol·licitud de devolució de 443.956,82 € més interessos legals, liquidada en Operació jurídica complementària del Sector Vallveric, i declara el dret de l'entitat recurrent a que solidàriament, per PUMSA i per l'Ajuntament, li sigui retornada la quantitat reclamada més interessos legals, sense expressa imposició de costes.

Segon.- Donar-ne compte a la propera Junta de Govern Local.”

En virtut de les competències delegades a aquesta Junta de Govern Local per Resolució de l'Alcaldia de data 14 de juny de 2011, proposo els següents acords:

Únic.- Donar-se per assabentats del decret d'alcaldia núm. 1503/2014 de 27 de febrer, que resol interposar recurs d'apel·lació contra la Sentència del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 16 de Barcelona de 28 de gener de 2014, la qual estima el recurs ordinari núm. 196/2010, interposat per FS NEW DEVELOPMENTS, SA, deixa sense efectes la desestimació presumpta de la sol·licitud de devolució de 443.956,82 € més interessos legals, liquidada en Operació jurídica complementària del Sector Vallveric, i declara el dret de l'entitat recurrent a que solidàriament, per PUMSA i per l'Ajuntament, li sigui retornada la quantitat reclamada més interessos legals, sense expressa imposició de costes.”

Es donen per assabentats

ÀREA D'ADMINISTRACIÓ I ATENCIÓ CIUTADANA

DIRECCIÓ DE RECURSOS HUMANS

DONAR COMPTE DE LA SENTÈNCIA DE DATA 12 DE FEBRER DE 2014, DICTADA EN EL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 462/12 , SEGUIT DAVANT DEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 13 DE BARCELONA.

El senyor Ramon Reixach i Puig, regidor delegat d'Administració i Atenció Ciutadana, presenta a la Junta de Govern Local del 31 de març la proposta següent:

“El Sr. A.R.V., agent de la Policia Local de l'Ajuntament de Mataró, va presentar recurs contenciós administratiu davant el Jutjat contenciós administratiu de Barcelona contra el Decret 5282/2012, de 4 de setembre, d'aquest Ajuntament que desestima el recurs de reposició interposat contra el Decret 1696/2012, de 7 de març, pel qual es resol el procediment disciplinari incoat contra ell i s'imposa la sanció de suspensió de funcions, amb pèrdua de retribucions, durant un període de setze dies, per haver comès en qualitat d'autor, una infracció greu recollida en l'article 49.d) de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les Polícies Locals de Catalunya, que tipifica com a falta greu, “*el fet de causar, per negligència o per mala fe, danys greus en el patrimoni i els béns de la corporació*”.

L'esmentat recurs es va tramitar davant del Jutjat contenciós administratiu núm. 13 de Barcelona per procediment abreujat núm. 462/12 B assenyalant-se la data de judici el dia 11 de febrer de 2014.

Vist que en data 12 de febrer de 2014, el Jutjat contenciós administratiu núm. 13 de Barcelona ha dictat Sentència per la qual resol estimar el recurs presentat pel Sr. A.R.V. contra l'Ajuntament de Mataró, per ser la resolució administrativa objecte de recurs no conforme a dret, deixant sense efecte la sanció disciplinaria imposada, amb expressa imposició de les costes processals a càrrec de l'Ajuntament de Mataró.

D'acord amb les competències delegades per Decret d'Alcaldia núm. 565/2013, de 25 de gener, el Regidor-Delegat d'Administració i Atenció Ciutadana, previ dictamen de la Comissió Informativa Municipal, proposa a la Junta de Govern Local l'adopció del següent ACORD:

Primer.- Donar-se per assabentada de la Sentència de data 12 de febrer de 2014, dictada en el recurs contenciós administratiu núm. 462/12 (procediment abreujat), seguit davant del Jutjat contenciós administratiu núm. 13 de Barcelona, per la qual resol estimar el recurs contenciós administratiu interposat pel Sr. A.R.V., agent de la Policia Local de l'Ajuntament de Mataró, contra la resolució de l'Ajuntament de Mataró, de 4 de setembre de 2012, desestimària del recurs de reposició interposat contra la resolució sancionadora de 7 de març de 2012, anul·lant la resolució recorreguda per no ser ajustada a dret i deixant sense efecte la sanció disciplinària imposada, amb expressa imposició de les costes processals.

Segon.- Executar en els seus propis termes la referida sentència.”

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (7).

ÀREA DE SERVEIS TERRITORIALS I VIA PÚBLICA

-Via pública-

DONAR-SE PER ASSABENTADA DEL CONTINGUT DE LA SENTÈNCIA NÚMERO 34/2014 DE DATA 29 DE GENER DE 2014, DICTADA PEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU 13 DE BARCELONA, EN RELACIÓ AL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚMERO 158/2013, CONTRA LA RESOLUCIÓ FORMULADA PER DECRET NÚM. 7894/2011, DE 29 DE NOVEMBRE, DE LA REGIDORA DELEGADA DE VIA PÚBLICA, OBRES, SERVEIS I MANTENIMENT.

La senyora Núria Calpe i Marquet, regidora delegada de Via Pública, Obres, Serveis i Manteniment, presenta a la Junta de Govern Local del 31 de març la proposta següent:

“En data 29 de novembre de 2011, per Decret núm. 7894/2011, la Regidora Delegada de Via Pública, Obres, Serveis i Manteniment, resolgué la desestimació de les al·legacions interposades pel senyor A.R.D., en relació a l'expedient 545/2011, en matèria d'infracció a l'Ordenança de Civisme.

L'esmentada resolució fou impugnada davant els Jutjats Contenciosos Administratius

de Barcelona, i es tramità pel procediment abreujat amb número 158/2013 C pel Jutjat Contenciós Administratiu 13 de Barcelona.

En data 29 de gener de 2014, practicades les actuacions processals procedents i celebrada vista oral el 28 de gener de 2014, es dictà sentència núm. 34/2014 que resol: *“Que estimando el recurso contencioso administrativo interpuesto por el letrado Sr. S.C., en nombre y representación del recurrente A.R.D. contra la resolución de la regidora delegada de Vía Pública del Ayuntamiento de Mataró, de fecha 29 de octubre de 2012, desestimatoria del recurso de reposición interpuesto frente a la resolución sancionadora de fecha 29 de noviembre de 2011, se anula la resolución recurrida por no ser ajustada a derecho y se deja sin efecto la sanción pecuniaria de 250 euros impuesta, con expresa imposición de las costas procesales a cargo de la demandada hasta el límite de 100 euros”.*

A la vista del contingut de la sentència recaiguda esmentada.

Fent ús de les atribucions conferides a Alcaldia per la Llei 7/85, de 20 d'abril, reguladora de les Bases del Règim Local, reformada per la *Ley 57/2003, de 16 de diciembre, de medidas para la modernización del gobierno local* i per la resta de disposicions legals, i d'acord amb les competències delegades per Resolució d'Alcaldia de data 14 de juny de 2011, a la Junta de Govern, PROPOSO:

Primer.- Donar compliment al contingut de la sentència de 29 de gener de 2014, dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu 13 de Barcelona, en relació al recurs contenciós administratiu 158/2013C contra la resolució formulada per Decret núm. 7894/2011, de 29 de novembre, de la Regidora Delegada de Via Pública, Obres, Serveis i Manteniment.

Segon.- Comunicar l'acord al Tribunal i al servei municipal corresponent per tal que, en el que calgui, procedeixi a la seva execució.”

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (7).